

tilsvarende for dem, som bortfragteren svarer for, såfremt den pågældende godtgør, at han har handlet i udøvelsen af sin tjeneste. Summen af de erstatningsbeløb, som bortfragteren og hans folk kan tilpligtes at udrede, må ikke overstige den for bortfragteren fastsatte ansvarsgrænse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan ikke påberåbes af den, som selv har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 201. Erstatningskrav i anledning af, at en passager har lidt skade på person eller som følge af forsinkelse i forbindelse med befordringen kan kun rejses af passageren selv eller af nogen på hans vegne.

Stk. 2. Erstatningskrav i anledning af en passagers død kan kun rejses af dem, der indtræder i hans rettigheder, eller personer der var afhængige af ham, og kun for så vidt, de pågældende er berettiget til at fremsætte et sådant krav efter de i domstolslandet gældende regler.

Stk. 3. Erstatningskrav for skade på passagerer eller rejsegods i medfør af §§ 189-191 mod bortfragteren eller nogen, han svarer for, kan, selv om kravet ikke grundes på fragtaftalen, kun rejses i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

§ 202. Enhver forhåndsaftale, som har til formål at indskrænke sagsøgerens ret til at vælge værneting i retstvister vedrørende

befordring af passagerer og rejsegods eller at henskyde sådanne retstvister til voldgift, er ugyldig.

Stk. 2. Der kan dog gyldigt træffes aftale om, at krav om skadeserstatning, efter sagsøgerens valg, kun skal kunne indbringes for:

- a) domstolen på det sted, hvor sagsøgte har sit hjemsted eller hovedforretningssted,
- b) domstolen på afgangsstedet eller på bestemmelsesstedet i henhold til transportaftalen eller
- c) domstolen i den stat, hvor sagsøgeren har sit hjemsted eller fast bopæl, såfremt sagsøgte har et forretningssted der og i øvrigt kan sagsøges i den pågældende stat.

§ 203. Bestemmelserne i §§ 189-190, 192-202 samt 284 nr. 3-5 eller modsvarende bestemmelser i Bruxelles-konventionen af om befordring til søs af passagerer og rejsegods eller i fremmed lovgivning, som bygger på konventionens regler, kommer til anvendelse, såfremt:

- 1) befordringen udføres med et skib, der er registreret her i landet eller i en anden kontraherende stat,
- 2) transportaftalen er indgået her i landet eller i en anden kontraherende stat,
- 3) afgangsstedet eller ankomststedet ifølge transportaftalen er her i landet eller i en anden kontraherende stat.

Bemærkninger til lovudkastet.

Reglerne om passagerbefordring er senest blevet ændret ved den i 1937 foretagne revision af søloven, hvor et særligt afsnit V i det reviderede befragtningskapitel afløste de tidligere meget ufuldstændige bestemmelser, der var optaget i søloven af 1. april 1892 som afslutning på det oprindelige befragtningskapitel.

Som det fremgår af udvalgets i august 1970 afgivne 3. betænkning, har udvalget arbejdet med en revision af sølovens regler om passagerbefordring på grundlag af den på den 11. diplomatiske søretskonference i 1961 i Bruxelles vedtagne konvention om

passagerbefordring, der på den 12. diplomatiske søretskonference i Bruxelles i 1967 blev fulgt op med vedtagelsen af en konvention om befordring af passagerbagage. Imidlertid indeholder de to konventioner afvigende bestemmelser for så vidt angår spørgsmålet om værneting, og man har derfor som nævnt i udvalgets 3. betænkning afventet en ændring af den førstnævnte konvention om befordring af passagerer, således at denne blev bragt i overensstemmelse med den sidst nævnte konvention om befordring af passagerbagage. Da udsigterne for en snarlig afholdelse af en ny diplomatisk sø-